॥ २५ ॥ अहंत्वयाननिर्जितः किंतुप्राप्तेनकालेनैवविपन्नइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावित्वात् त्वदुक्तावमाननवाक्यस्य इक्ष्वाकुकुलपरिभवरूपत्वादित्यर्थः वचः शापरूपं ॥ २८ ॥ २९ ॥ पुष्पवृष्टिरत्रापिप्राग्वत् ॥ ३० ॥ अपसर्पत अपासर्पत् ॥ ३१ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा०वा०उ०एकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥

तस्यैवंब्रुवतोराजामंदासुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किंशक्यमिहकर्तुंवैकालोहिदुरतिक्रमः ॥ २५ ॥ नत्वहंनिर्जितोरक्षस्त्वयाचात्मप्रशंसिना कालेनैवविपन्नोहंहेतुभूतस्तुमेभवान् ॥ २६ ॥ किंत्विदानींमयाशक्यंकर्तुंप्राणपरिक्षये ॥ नत्वहंविमुखोरक्षोयुध्यमानस्त्वयाहतः ॥ ॥ २७ ॥ इक्ष्वाकुपरिभावित्वाद्वचोवक्ष्यामिराक्षस ॥ यदिदत्तंयदिहुतंयदिमेसुकृतंतपः ॥ यदिगुप्ताःप्रजाःसम्यक्तदासत्यंवचोस्तुमे ॥ २८ ॥ उत्पत्स्यतेकुलेत्यस्मिन्निक्ष्वाकूणांमहात्मनां ॥ रामोदाशरथिर्नामयस्तेप्राणान्हरिष्यति ॥ २९ ॥ ततोजलधरोदग्रस्ताडितो देवदुंदुभिः ॥ तस्मिन्नुदाहृतेशापेपुष्पवृष्टिश्चखाच्च्युता ॥ ३० ॥ ततःसराजाराजेंद्रगतःस्थानंत्रिविष्टपं ॥ स्वर्गतेचनृपेतस्मिन्राक्षसः सोपसर्पत ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये उत्तरकांडे एकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ततो वित्रासयन्मर्त्यान्पृथिव्यांराक्षसाधिपः ॥ आससादवनेतस्मिन्नारदंमुनिपुंगवं ॥ १ ॥ तस्याभिवादनंकृत्वादशग्रीवोनिशाचरः ॥ अ ब्रवीत्कुशलंपृष्ट्वाहेतुमागमनस्यच ॥ २ ॥ नारदस्तुमहातेजादेवर्षिरमितप्रभः ॥ अब्रवीन्मेघपृष्ठस्थोरावणंपुष्पकेस्थितं ॥ ३ ॥ राक्ष साधिपतेसौम्यतिष्ठविश्रवसःसुत ॥ प्रीतोस्म्यभिजनोपेतविक्रमैरूर्जितैस्तव ॥ ४ ॥ विष्णुनादैत्यघातैश्चगंधर्वोरगधर्षणैः ॥ त्वयास मंविमर्दैश्चभृशंहिपरितोषितः ॥ ५ ॥ किंचिद्वक्ष्यामितावत्तुश्रोतव्यंश्रोष्यसेयदि ॥ तन्मेनिगदतस्तातसमाधिंश्रवणेकुरु ॥ ६ ॥

आससादवनेतस्मिन्निति ॥ तस्मिन्कालेघने घनपृष्ठेस्थितं मुनिश्रेष्ठं नारदमाससाद ॥ १ ॥ कुशलंपृष्ट्वा आगमनस्य हेतुमब्रवीत् पप्रच्छेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ तिष्ठ मद्वचःश्रोतु मितिशेषः ॥ ४ ॥ विष्णुनादैत्यघातादिभिरहंतोषितः ॥ त्वयासमंगंधर्वोरगधर्षणैर्विमर्दैर्भाविभिः परितोषितोभविष्यामीत्यर्थः ॥ ५ ॥ समाधिं चिरंकाम्यं ॥ ६ ॥